

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.411/2022/4.

A felperesek:

I.r. felperes, I.r. felperes címe – I. rendű

II.r. felperes, II.r. felperes címe – II. rendű

III.r. felperes, III.r. felperes címe – III. rendű

A felperesek képviselője:

Dr. Borsai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Borsai Nelly ügyvéd – az I-III. rendű felperesek képviselőjében

Az alperesek:

I.r. alperes, I.r. alperes címe – I. rendű

II.r. alperes I.r. alperes címe – II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Balsai Szabolcs ügyvéd, ügyvéd címe. – az I. és II. rendű alperes képviselőjében

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 40.P.20.109/2022/10.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az I. rendű alperest arra kötelezi, hogy 8 napon belül az általa szerkesztett napilap című napilap címlapján, a 2021. november 19. napján megjelent „cikk címel” című cikkével azonos betűszedéssel tegye közzé az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás:

»cikk címel« című cikkünkben azt a való tény, mely szerint az út neve3i ingatlan esetében személy nővérenek férje az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonos, abban a hamis színben tüntettük fel híreszteléssel, mintha a bejegyzésre csak azért került volna sor, hogy a pártelnök neve ne szerepeljen a tulajdoni lapon.

A valóság ezzel szemben az, hogy az ingatlant ténylegesen személy nővérenek férje vásárolta meg.”

A Fővárosi Ítéltábla ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasítja.

A felek az első- és másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk kötelesek viselni.

Kötelezi a felpereseket egyetemlegesen és a II. rendű alperest, hogy fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra 42.000 (negyvenkettőezer) - 42.000 (negyvenkettőezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A napilap 2021. november 19. napján „cikk címel” című cikkében – többek között – azt közölte a felperesek lakásvásárlásairól, hogy „[e]lőször személy nővére és a férje vágta bele a települési ingatlanbizniszbe, vettek egy út neve1 lakást, ez lett a családi birodalom első darabja. Aztán jött egy lakás a út neve2on, ez is közeli családtag, a nővér anyósának a nevéen fut. Néhány hónapja egy út neve3i ingatlan megvásárlása következett, amit személy testvérenek a férjére írtak. A párt politikusai szerint azért, mert nem akarták, hogy a pártelnök neve szerepeljen a tulajdoni lapon.”

A felperes az alperesi közléseket sérelmezve helyreigazítási kérelmet terjesztett elő az I. rendű alperesnél. Az I. rendű alperes a kérelemnek nem tett eleget.

[2] A felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest, hogy 8 napon belül a napilap sajtótermék címlapján – jól látható helyen – tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

„Helyreigazítás: A 2021. november 19. napján megjelent „cikk címe” című „cikk címe1” című cikkünkben az alábbi valótlan állításokat tettük, illetve a valóságot az alábbiak szerint hamis színben tüntettük fel:

A cikk azon állítása miszerint „[e]lőször személy nővére és a férje vágta bele a települési ingatlan-bizniszbe, vettek egy út neve1 lakást, ez lett a családi birodalom első darabja. Aztán jött egy lakás a út neve2on, ez is egy közeli családtag, a nővér anyósának a nevéen fut.

Néhány hónapja egy út neve3i ingatlan megvásárlása következett, amit személy testvérének a férjére írtattak. A párt politikusai szerint egyértelműen azért, mert nem akarták, hogy a pártelnök neve szerepeljen a tulajdoni lapon” – való tényeket hamis színben tüntet fel.

A cikk idézett szövege azt a való tény, hogy személy nővére, az ő férje és férjének édesanyja tulajdonában állnak a cikkben megjelölt ingatlan tulajdoni hányadok, olyan hamis színben tünteti fel mintha a megjelölt személyek személyt strómanként segítenék, s az általuk tulajdonolt hányadok azért lennének a nevükre bejegyezve, hogy személy neve ne kerüljön a nyilvántartásba.

Ezzel szemben a valóság az, hogy a út neve1 ingatlan 2008-ban került megvásárlásra személy nővére és az ő férje által, személy bárminemű érdekeltsége nélkül, személyétől függetlenül, a tulajdonosok által jelenleg is törlesztett bankkölcsön igénybevételével. A út neve2i ingatlan 2002-ben került megvásárlásra személy testvérének anyósa által, személy bárminemű érdekeltsége nélkül, személyétől függetlenül, a tulajdonos által jelenleg is törlesztett bankkölcsön igénybevételével. Az út neve3i ingatlan 2020-ban került megvásárlásra személy nővérének férje által, személy bárminemű érdekeltsége nélkül, személyétől függetlenül, a tulajdonos által jelenleg is törlesztett bankkölcsön igénybevételével.”

[3] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben való marasztalását kérték. Álláspontjuk szerint a cikkben sérelmezett első két mondat nem tartalmaz olyat, hogy a felperesek strómanok lennének, a harmadik, út neve3i lakás esetében pedig a közlés nem tényállítás, hanem valós tényekből levont okszerű következtetés.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy 8 napon belül a napilap címlapján tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

„Azt a valós tény, hogy a felperesek 2002-ben, 2008-ban és 2020-ban településben három 50 négyzetméteres panellakást vettek önállóan felvett és törlesztett banki kölcsön segítségével, abban a hamis színben tüntettük fel, mintha a felperesek, mint személy közeli hozzátartozói a politikust strómanként segítenék települési ingatlanbirodalom felépítésében.

A valóság ezzel szemben az, hogy a felperesek a települési lakásaikat személytől függetlenül, önerőből vásárolták meg, akinek semmilyen érdekeltsége nincs a lakásokban.”

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek 15 napon belül 80.000 forint ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására a Magyar Állam javára 36.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Megállapította, hogy az olvasó figyelmét elsőként megragadó cikk címe azt fejezi ki, hogy valaki lakásokkal üzleti tevékenységet végez. A cikk bevezetője pedig arról informálja az olvasókat, hogy személynek családi ingatlanbirodalma van, mert családtagjai rövid időn belül több, egymástól pár lépésre lévő lakást vásároltak településen, egy jó befektetésnek számító, ugrásszerű fejlődés előtt álló területen.

Kifejtette, hogy a cikk állításaival szemben az ingatlanok nem pár lépésre helyezkednek el egymástól, hanem gyalogosan és tömegközlekedéssel is körülbelül 15-20 percre, a vásárlások nem rövid időn belül és nem is a jelenben történtek, hanem 2002-től 2020-ig terjedő időszakban.

Utalt arra is, hogy az alperesek nem igazolták a perben, hogy a cikk megírásakor tisztában voltak a felperesek vagyoni helyzetével, jövedelmeik mértékével és azzal, hogy havi keresményükből törlesztik az ingatlanok vásárlására felvett banki kölcsönöket. Az alperesek nem bizonyították azt sem, hogy a felperesek által előadott jövedelemük nem teszi lehetővé a hitelek törlesztését, és azt sem, hogy az ezt feltételező véleményük milyen ténybeli alapra épül. Ezzel szemben valónak fogadta el, hogy a felperesek 400.000 forint összegű havi jövedelemből fedezni tudják a mintegy 140.000 forintos havi törlesztő részleteket.

A cikkben csak az a valós ténybeli alap, hogy a felperesek vettek életük során lakást településen, azonban ebből nem következik, hogy lakásbizniszbe fogtak volna személyrel. Kiemelte, hogy a cikk tartalmának kialakítása, az annak alapját képező valós tények felderítése a sajtószerző kötelezettsége. A cikkbeli közlések valós alapja azonban nem derül ki a cikkből, az olvasó nem tudja, hogy az újságíró a véleményét mely valós tényekre alapította, s azokból miként vont le logikai úton következtetést (véleményt).

Az első közlés vonatkozásában, miszerint először az I. és a III. rendű felperesek vágtak bele a települési lakásbizniszbe, vettek egy út nevel lakást, ez lett a családi birodalom első darabja, kifejtette, hogy az objektíve valótlan, mivel az első települési lakást 2002-ben a II. rendű felperes vásárolta meg. Az I. és III. rendű felperesek 2008-ban történt lakásvásárlását pedig abban a hamis színben tünteti fel az írás, hogy azt lakásbiznisz keretében vásárolták meg, ingatlanbirodalom építése céljából. Ez logikus következtetésként sem értelmezhető az Pláza 20 évvel későbbi felépítésére alapítva.

A második sérelmezett mondat vonatkozásában, miszerint „aztán jött egy lakás a út neve2on, ez is egy közeli családtag, a nővér anyósának nevéen fut” kifejtette, hogy az objektíve valótlan, mivel a út neve2i lakást 2002-ben vásárolta meg a II. rendű felperes, az I. és III. rendű felperes pedig 2008-ban a út nevel lakást. Az a megfogalmazás, hogy a „néven fut”, a köznyelvben azt fejezi ki, hogy jogilag a II. rendű felperes a tulajdonos, azonban ez tényleges tulajdont, birtoklást és rendelkezést nem testesít meg. Azt is jelenti a cikk későbbi közlése alapján, hogy a II. rendű felperes stróman: a lakás csak a néven fut, de a valóságban nem az övé.

A harmadik sérelmezett közlés, miszerint „néhány hónapja egy út neve3i ingatlan megvásárlása következett, amit személy testvérenek a férjére írtak” arra utal, hogy a lakásbizniszben résztvevők, a személy-család tagjai lehettek, akik a lakást az I. rendű felperesre írták azért, hogy a pártelnök neve ne mutakozzék a lakás tulajdoni lapján. Ez a közlés pedig valós ténytet tüntet fel hamis színben, mert azt jelenti, hogy személy titokban akarta tartani, hogy a lakás valójában az övé.

A helyreigazító közlemény szövegét a PK 15. számú állásfoglalás alapján átfogalmazta a sérelmezett tartalom cáfolatára alkalmasabb szövegűvé, feltüntetve a lakások megvásárlásának időpontjait, a lakások elhelyezkedését, méretét, tulajdoni viszonyait is. Figyelemmel volt arra, hogy az olvasók a felperesek vásárlásainak valós célját

megismerhessék és arra is, hogy a helyreigazítás lényegtelen körülményekre, így a lakások pontos címeire ne térjen ki.

A perköltség viselésére a pervesztes II. rendű alperest kötelezte figyelemmel a Pp. 81. §-ára, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletre.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesek nyújtottak be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, a felperesek keresetének teljes egészében történő elutasítását, míg másodlagosan a helyreigazítás szövegéből a „három 50 négyzetméteres panellakás” kitétel mellőzését kérték.

Álláspontjuk szerint a cikkben tényszerűen, a tulajdoni lapok adataira alapítva közölte, hogy a személy-család összesen három lakással rendelkezik településen. A 2002-ben és 2008-ban vásárolt lakások vonatkozásában nem közölte, hogy személy ezen ingatlanok ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonosa lenne, vagy bármiféle köze lenne ezen lakások megvásárlásához. Kifejtették, hogy okszerű az a vélekedése, hogy az ingatlanok bérbeadása és külső segítség nélkül az I. rendű felperes annak hitelét nem tudja önerőből törleszteni.

Álláspontjuk szerint a PK 15. számú állásfoglalásban írt helyreigazító közlemény átfogalmazását meghaladja a panellakás kifejezés alkalmazása az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében.

[6] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

Álláspontjuk szerint a sérelmezett közlések nem vélemények, hanem egyértelműen tényállítások a cikkben használt „családi birodalom”, a „sorozatos ingatlanvásárlás” és „stróman” kifejezések okán. A közlemény tartalmát és a közzététel idejét pedig a kereseti kérelem kereti között helytállóan határozta meg az elsőfokú bíróság.

[7] A fellebbezés részben alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ezért – az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta.

[9] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben nem felel meg az irányadó anyagi jognak, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól részben eltérő jogi következtetés vonható le. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete érdemének felülbírálata során arra mutat rá, hogy a sérelmezett közléseket a cikkben megjelenő megfogalmazásuk alapján, nyelvtani és logikai szabályok szerint kell vizsgálni a valóságos tartalmuk megállapítása végett. Ennek során érvényre kell juttatni a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalás II. pontjában írtakat, miszerint a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni.

Egyetértett a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon érvelésével, hogy a sérelmezett közlések nem minősülnek véleménynek. Az értékítéletekkel szemben a perbeli közlések ugyanis olyan tényállítások, amelyek a felperesek tulajdonszerzésére, továbbá az I. rendű felperes szerződési akaratára vonatkozó konkrétumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható, ellenőrizhető {13/2014. (IV. 18.) AB határozat [37] és [41] bekezdések}.

Bizonyítható lett volna tehát az a cikkbeli állítás, hogy az I. rendű felperes, személy nővérenek férje, csak névlegesen került tulajdonosként feltüntetésre az ingatlan-nyilvántartásban, az út neve3i ingatlanoknak nem ő, hanem személy a tulajdonosa.

A saját vagyoni forrás és tulajdonszerzési akarat nélkül ingatlanvásárlást igazoló tényeket azonban a perben az alperesek nem adtak elő, e vonatkozásban semmivel nem támasztották alá az I. rendű felperes névleges, személy tulajdonszerzésének leplezését híresztelő közlésüket. Az I. rendű alperes vagyoni körülményeire vonatkozó tényeket az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, azokat jogszerűen mérlegelte, ezért erre a másodfokú bíróság csupán visszautal. Ez alapján pedig az I. rendű felperes névleges, valós akaratú szándék nélküli ingatlanvásárlását semmilyen, még egy vékony ténybeli alap sem támasztja alá. Az a valóságot hamis színben feltüntető közlésként értékelhető a perbeli esetben azzal együtt is, hogy az írás a „stróman” kifejezést nem használja.

[11] Az I. rendű felperes ingatlanvásárlására vonatkozó közléstől részben eltérően kell vizsgálni a II. és III. rendű felpereseket érintő közléseket. A felek rendelkezési jogából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] figyelembe kell venni, hogy a II. és III. rendű felperesek kereseti kérelme mire terjed ki, a közleményt milyen értelmezés mellett tartják sérelmesnek. Az írás összefüggéseinek vizsgálatát a perben érvényesített kereseti kérelem keretei között kell elvégezni. A felperesek keresetük petitumában [Pp. 170. § (2) bekezdés a) pont] azt sérelmezték, hogy a cikk három települési ingatlan megvásárlásáról állítja azt, hogy abban a felperesek „strómanként” működtek közre, személy nevének az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésének elkerülése céljából. Erre tekintettel a felperesek igényét ezen szövegösszefüggés mellett kell vizsgálni.

[12] A szöveggörnyezet fentiek szerinti értékelése alapján az állapítható meg, hogy a felperesek keresetében és a fellebbezési ellenkérelmükben is szó szerint megjelölt „stróman” kifejezést a sérelmezett cikk nem tartalmazza. Az írás személy politikusi hitelességét érintő kritikát közöl, amelynek keretében egyrészt azt közli, hogy a politikus „az Országgyűléssel bérelt magának egy lakást, (...) dupla haszonnal kiadja másnak (...) lakhatási támogatásból nem lakást bérel, hanem zsebre teszi”, másrészt, hogy „személy és családja sorra veszi a jó fekvésű ingatlanokat.” A keresettel érintett családi ingatlanokról azt közli a cikk, hogy azok egy jó befektetésnek számító, ugrásszerű fejlődés előtt álló területen vannak településen, egy új pláza közelében, egymástól néhány lépés távolságra. Ezt követően az írás sorra veszi a

család tulajdonában álló ingatlanokat. Az írás szerint „először személy nővére és a férje vágta bele a települési ingatlanbizniszbe, vettek egy út neve1 lakást (...) ez lett a családi birodalom első darabja. Aztán jött egy lakás a út neve2on, ez is egy közeli családtag, a nővér anyósának a nevéen fut.”

[13] Az írás ezen, külön bekezdésbe szedett része személy családjának tulajdonába került két ingatlant ismerteti, abban a kontextusban, hogy egy jövedelmező családi ingatlanüzletet („lakásbiznisz”) mutat be. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá ítélete indokolásában ezen két ingatlan vonatkozásában arra, hogy azok szerzési idejét és tulajdonosait az írás tévesen összekeverte, azonban ennek – az erre irányuló kereseti kérelem hiányában – ügydöntő jelentősége nem volt.

Az írás e körben nem állítja, hogy a családtagok tulajdonába került út neve1 és út neve2i ingatlanok tényleges tulajdonosa a felperes lenne és nem állítja azt sem, hogy személy strómanok útján szerezte volna meg ezen két ingatlant. A „néven fut” kifejezés cikkbeli jelentéstartalma nem konkrét és nem egyértelmű, az nem erős szinonimája az írásban nem is szereplő „stróman” kifejezésnek. A cikk ugyanis ezen részében csak azt közli, hogy egy üzletileg előnyös családi „ingatlanbirodalom” kiépülése kezdődött meg ezen két ingatlan megszerzésével. Arra ezen bekezdésben még utalást sem tartalmaz, hogy személy személye, vagyona állna ezen két vásárlás háttérében.

[14] Az írás ezen bekezdése után számol be külön bekezdésben arról, hogy nem állt meg az ingatlanvásárlás, mert „néhány hónapja egy út neve3i ingatlan megvásárlása következett.” Ezen ingatlanról írja a cikk azt, hogy erre azért került sor, mert „nem akarták, hogy a pártelnök neve szerepeljen a tulajdoni lapon.” A cikk egyetlen tulajdoni lapról ír, és ezen bekezdésen belüli egyes szám használata elválasztja ezen ingatlan megszerzésének módját a cikk korábbi részében ismertetett út neve1 és út neve2i ingatlanoktól. Kifejezetten csalárd szándékú, személy tényleges tulajdonszerzésének leplezését csak az út neve3i ingatlan vonatkozásában híreszteli a cikk.

E vonatkozásban meghatározó jelentősége annak van, hogy a sajtóközlemény összetartozó részeit kell és lehet összefüggésükben értékelni. A különböző cikkbeli állításokat nem lehet önkényesen, távoli és laza szövegkapcsolat alapján egy értelmezési koncepcióra vonatkoztatni tényleges szövegkapcsolat nélkül. A szöveg nyelvtani szerkezete és külön bekezdésben történő formai elválasztása ezt a kiterjesztő kontextusértelmezést azonban nem teszi lehetővé. Nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja egy más személyre (I. rendű felperes) és más ingatlanra (út neve3i ingatlan) tett állítás kiterjesztő értelmezése. Nem adhat alapot ugyanis sajtó-helyreigazításra a személyiségi érdekek esetleges sérelme, ha az nem konkrét tényállítás útján valósul meg.

A sérelmezett szövegrészek értékelésénél tekintettel kell lenni továbbá a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Eszerint pedig az adott cikk közléseinek elsődleges célja nem az ingatlanok tulajdonosainak és megszerzési módjainak feltárása. A cikk személy családjá ingatlanvagyonának és az Országgyűlés Hivatala által a számára bérelt lakás visszaélészerű felhasználásának bemutatásával, a pártelnök politikusi közszereplései során hangoztatott életvitelét teszi kritika tárgyává.

[15] Nem értett egyet a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a cikk a út neve¹ és út neve²i lakásokra vonatkozó közlései a való tényeket hamis színben tüntetné fel. Az írás ezen ingatlanokra vonatkozó része ugyanis a valóság megfelelő állapotáról számol be és nem tünteti fel hamis színben sem ezen ingatlanok tulajdonosait, sem az ingatlanok megszerzésének körülményeit, mert a közhiteles ingatlan-nyilvántartásban szereplő adatokat és ingatlanpiaci vélekedéseket ismertet. személy családjának települési (települési) ingatlanbefektetéseinek ismertetése és abból a pártelnök politikus személyére levont következtetések nem alapozzák meg a II. és III. rendű felperesek sajtó-helyreigazítási eljárás keretében történő személyiségi jogvédelmét, ahogy arra helytállóan hivatkoztak az alperesek fellebbezésükben.

[16] Mindezekre tekintettel az I. rendű felperes kereseti kérelme alapján, az út neve³i ingatlan vonatkozásában volt csak megállapítható a jogsértés, ahogy azt az elsőfokú bíróság is megállapította a való tény hamis színben feltüntetése alapján. A valóságot hamis színben feltüntető állítást megalapozó tényeket a sajtószerv nem tárt fel, az írásban nem mutatta be, ahogy azt az elsőfokú bíróság helytállóan megállapította.

[17] A PK 15. számú állásfoglalás II. pontja szerint a helyreigazító közleményből – a maga egészét, összefüggéseit is tekintve – ki kell tűnnie annak, hogy a kifogásolt sajtóközleménynek mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetve melyek a való tények. A közlemény szövege nem alakítható úgy, hogy ezáltal a tartalma elveszítse helyreigazító jellegét. A másodfokú bíróság a kereseti kérelemtől eltérően, a kialakult bírói gyakorlat szerint határozta meg a helyreigazító közlemény tartalmát úgy, hogy az a való tény hamis színben történő feltüntetésével okozott jogsértést orvosolja, mellőzve a cikk tartalmán túlterjeszkedő térmérték és épület-jelleg közlését, mint sürgősséget.

A PK 15. számú állásfoglalás alapján szükséges a perbeli esetben a valóság feltüntetése is, mert az az átlagolvasó számára a valóság félre nem érthető megértéséhez hozzájárul. A közzétenni rendelt valós tény a Fővárosi Ítéltábla – a kérelem és az ellenkérelem korlátai között – akként állapította meg, hogy abból az tűnjön ki, hogy az I. rendű felperes az út neve³i ingatlan tényleges tulajdonosa.

Megjegyzzi a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság nem az Smtv. 12. § (2) bekezdésében foglalt – napilap esetében irányadó – 5 napos közzétételi időről rendelkező határozatában, azonban ezt fellebbezés hiányában a másodfokú bíróság nem érinthette.

[18] Az alperesek fellebbezése részben eredményre vezetett, ennek folytán a pernyertesség- pervesztesség aránya az elsőfokú eljárásban is módosult. A Fővárosi Ítéltábla a pernyertesség-pervesztesség arányát az első- és másodfokú eljárás vonatkozásában is 50-50%-ban állapította meg a felek között. Ennek során figyelemmel volt arra, hogy az I. rendű felperes keresete az írás egy lényegi elemét tekintve vezetett eredményre.

A pernyertesség-pervesztesség azonos arányára tekintettel a másodfokú bíróság – a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján – úgy rendelkezett, hogy egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére.

[19] A felperesek egyetemlegesen, a II. rendű alperes a pernyertesség és pervesztesség arányában kötelesek viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdése c) pontja, 42. § (1) bekezdés a) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 36.000 forint kereseti és 48.000 forint fellebbezési illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének megfelelően.

Budapest, 2022. július 12.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró